

[Boligministeren.]

Da imidlertid selve spørgsmålet om en boligfond, hvis midler kan komme boligbyggeriet til gode, også overvejes i regeringen, vil jeg finde det naturligt, om hele dette problem indgår i de boligpolitiske overvejelser, som i den nærmeste tid skal foregå i et særligt folketingsudvalg.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg takker den højtærede boligminister for den sagkyndige kritik af vort lovforslag, så meget mere som denne sagkyndige kritik, der bygger dels på misforståelser, dels på, at man har overset en del, dels også på visse rigtige synspunkter, hidtil kun har kunnet bekræfte min opfattelse: at den vej, vi foreslår til boligproblemet løsning, er den rette, at det vil være rigtigt at oprette en boligfond som af os foreslået.

På et væsentligt punkt er der enighed mellem forslagsstillerne og boligministeren, nemlig om, at det er renten, det drejer sig om at få bragt ned, at det er renten, der i særlig grad fordyrer boligbyggeriet og gør det umuligt at løse boligproblemet — eller rettere sagt: før vi får renten bragt ned, kan boligproblemet ikke løses.

Når vi er enige om dette væsentlige, bør vi også kunne forhandle lidenskabsløst om, hvordan problemet skal løses, hvordan vi skal bringe renten ned — og jeg har ikke set nogen bedre idé eller noget bedre forslag end det, vi er kommet med.

Lad mig i øvrigt tillade mig en bemærkning, som falder uden for det, jeg har at sige til den højtærede boligminister. Vort lovforslag blev fremsat den 9. marts, og i dag skriver vi den 7. april. Jeg ved meget vel, at tinget har haft umådelig meget at gøre, og at den højtærede boligminister har haft meget at gøre, men jeg ville have fundet det hensigtsmæssigt, om spørgsmålet om boligfonden og om boligfondsideen var blevet behandlet af folketinget og af folketingets forskellige udvalg i forbindelse med drøftelserne om regeringens skattebuket og drøftelserne vedrørende huslejeudligning og forhøjelse af huslejen i den ældre boligmasse. Dette er ikke sket, men så må vi se at få indhentet det forsømte nu og i den kommende tid.

Tillad mig også at sige, at skønt det er en måned siden dette lovforslag om en bolig-

fond blev fremsat her i tinget, er der mig bekendt kun et eneste dagblad, der overhovedet har omtalt, at det var fremsat, og det pågældende dagblad bragte kun en halv snes linjer om det. Jeg tror ikke på tilfældigheder vedrørende dagspressen; jeg kan tro på det i enkelte tilfælde, men at man så systematisk har villet holde befolkningen uvidende om dette lovforslag, kan ikke bero på nogen tilfældighed. Jeg siger det også, fordi jeg er bekendt med, at der er visse dagblade, hvor der ligefrem har været en generel redaktionel ordre til, at sådan noget skal ikke omtales; det må ikke komme til læsernes kundskab.

Dernæst til bemærkningerne fra den højtærede boligminister. Han siger, at dette med at ville udlåne kapital til boligbyggeriet til 4 pct. i rente er urealistisk; en så lav rente kan man ikke komme ned på. Det turde ikke være undgået ministerens opmærksomhed, at det, vi foreslår, er, at nogenlunde halvdelen af den kapital, der skulle udlånes til det sociale eller almennyttige boligbyggeri, skulle udlånes via boligfonden til 4 pct. i rente og uden kurstab, medens vi forestiller os, at den anden halvdel skulle klares gennem sædvanlig lånoptagning gennem kredit- og hypotekforeningsinstitutioner. Det drejer sig ikke om at finansiere det hele.

Hvad det angår, at 4 pct. er en meget lav rente, har ministeren en opfattelse, der er forskellig fra min, men jeg vil dog tillade mig at bemærke, at når renten for 1. og 2. prioritetslån er oppe på gennemsnitlig 9 pct. — her må vi tage kurserne i betragtning — er der jo ikke tale om, at man får nedsat renten til de 4 pct. — hvis det er det, der forskrækker den højtærede minister — så når man ned til et gennemsnit af 4 og 9 pct., og det bliver noget andet. Jeg så gerne, at renten overhovedet gik ned til 4 pct. for hele niveauets vedkommende; men kan det ikke lade sig gøre, så lad os da se, om vi ikke kan nå til en væsentlig billiggørelse af boligbyggeriet gennem sænkning af renten for de lån, der ydes i 3. prioritet. Jeg ved meget vel, at det vil koste en milliard pr. år at nå dette, det kan simpelt hen udregnes, men jeg tror ikke, man skal være betænkelig derved, idet vi i boligfondsforslaget forudser, at ikke alt boligbyggeri skal finansieres via boligfonden. Det er nu engang sådan, at